

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/81/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010536
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1621010536.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného O. X. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/87/2021 zo dňa 22.03.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.09.2023 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. X., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/87/2021 bol obžalovaný O. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň si od doposiaľ neustálenej osoby zadovážil a následne u seba neoprávnene a pre vlastnú potrebu prechovával červeno-čiernu plastovú krabičku obsahujúcu časť zrezanej zatavenej injekčnej striekačky s modrým piestom obsahujúcu béžový kryštalický materiál a úlomok očadeného skla zo žiarovky s pritaveným béžovým kryštalickým materiálom, o ktorých bolo ich skúmaním Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru Bratislava zistené, že časť zrezanej zatavenej injekčnej striekačky obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 132 mg metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 60,1 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúci 79 mg absolútneho metamfetamínu a úlomok očadeného skla zo žiarovky obsahoval pritavený materiál s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s hmotnosťou 121 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 67,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúci 82 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne dvom obvykle jednorazovým dávkam drogy, a to až do 19.06.2019 približne do 11.50 h, kedy pri úteku z motorového vozidla tieto drogy vytratil a ktoré boli zaistené pri obhliadke miesta činu v Malackách v areáli spoločnosti zvanej Blachotrapez na Brnenskej ulici, pričom v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 171 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní obžalovaný odvolanie smerujúce proti všetkým výrokom rozsudku.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 21.06.2023. Obhajoba uvádza, že súdom prvého stupňa zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. S ohľadom na povahu trestného činu a zadovážené a zistené skutočnosti orgánmi činnými v trestnom konaní je obžalovaný toho názoru, že neexistuje žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval skutočnosti také, ako sú súdom prvého stupňa prezentované v danom rozsudku. Súd prvého stupňa a orgány činné v trestnom konaní sa nedostatočne venovali skutkovému stavu, nakoľko po starostlivom uvážení okolností prípadu, nemohol súd dospieť k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Svedok W. O. v zápisnici o výsluchu svedka uviedol, že sa poznal s človekom menom O. od videnia. O. po zastavení otvoril dvere a utekal preč. O. vyskočil z auta pravdepodobne preto, lebo nemal vodičák. Svedok nevedel, komu patrilo plastové červené puzdro nájdené pri vozidle, a že si nepamätá, kto auto šoféroval. Z výsluchu svedka je zrejme a nie je ničím preukázaný opak, ani orgány činné v trestnom konaní takúto skutočnosť nezabezpečili zo svojej povinnosti, že by práve obžalovaný šoféroval dané vozidlo, alebo že by stratil predmetné puzdro. To, že ležalo na zemi, je zrejme faktom, i to že sa nachádzala na krabičke jeho DNA. No žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že práve obžalovaný v krabičke prechovával omamné a psychotropné látky. Ako uviedol vo svojej výpovedi, je možné, že obžalovaný krabičku v minulosti držal, ale to nepreukazuje, že v nej prechovával drogy a stratil ju pri vozidle. Nie je prípustné konštatovať to, že by sa mal obžalovaný vyhýbať trestnej zodpovednosti, nakoľko to, čo je mu kladené za vinu mu orgány činné v trestnom konaní vôbec nepreukázali. To, že obžalovaný príležitostne pracoval formou brigády u pána V., kedy z evidenčných listov je zrejme obdobie od 05.06.-06.06.2019 a 30.08.-25.11.2019 neznamena, že nemohol v jeden deň ísť na brigádu, kedy ani sám svedok V. tento dátum nevylúčil. Súd konštatuje na strane 6 rozsudku, že je vylúčené, aby plastovú krabičku niekto mohol iný stratiť v mieste zastavenia. Zo strany súdu však absentuje to, aby nejakým adekvátnym a dôveryhodným dôkazom potvrdil tento výrok, nakoľko sa jedná o verejne prístupné miesto, vodič vozidla nebol stotožnený, a to, že jeho meno uviedol svedok W. O. po zaistení, je zrejme z jeho osobného motívu, kedy sa chcel obžalovanému pomstiť za jeho bývalú priateľku, alebo z logického faktu, že dostal strach. Je taktiež možné, že krabičku podhodil svedok W. O. z rovnakého dôvodu.

Obžalovaný tiež namieta, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie formou prečítania zápisnice svedka O. N.. Nakoľko akékoľvek prečítanie a nevypočutie danej osoby na hlavnom pojednávaní je v danej chvíli absenciou práva na spravodlivý proces v neprospech obžalovaného. K danej veci sa tiež vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky Uznesením zo dňa 09.11.2021, sp. zn. 4To/6/2021, ktorý konštatoval, že: „Súd (prvého stupňa) môže namiesto osobného výsluchu svedka čítať zápisnicu o jeho výpovedi, avšak môže tak urobiť len so súhlasom obžalovaného a prokurátora s tým, že obžalovaný musí takýto súhlas udeliť osobne, teda nie prostredníctvom obhajcu, pretože ide o osobný úkon obžalovaného, ktorého povaha vylučuje, aby ho namiesto neho urobil obhajca.“

Obhajoba poukazuje na skutočnosť, že zdôvodnenie napadnutého rozsudku je v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, pretože prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku musí byť zrejme, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Tieto skutočnosti v napadnutom rozsudku absentujú. Napriek tomu, že Trestný poriadok kladie dôraz na zásadu in dubio pro reo, prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov v rozpore s touto zásadou, a prihliadol na dôkazy o ktorých sú pochybnosti. Obhajoba má za to, že dôkazy, ktoré vykonal prvostupňový súd nepreukazujú vinu obžalovaného. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynuli viaceré vzájomné rozpory, ako sa mal skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu stať.

S ohľadom na pochybenie súdu prvého stupňa je odsúdenie obžalovaného len na neformálnych aspektoch, bez adekvátneho zistenia skutkového stavu. Preto obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý ako obžalovaný stíhaný alebo aby odvolací súd rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby.

Prokurátor nevyužil svoje právo podľa § 314 Trestného poriadku písomne sa vyjadriť k odvolaniu.

Odvolačný súd po predložení veci nezistil také vážne procesné nedostatky napadnutého rozsudku či konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, preto nariadil vo veci verejné zasadnutie, o ktorom obžalovaného upovedomil na adrese, ktorú na tento účel uviedol, a zároveň ho poučil o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Obžalovanému bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne doručené. Nakoľko sa obžalovaný bez ospravedlnenia neustanovil na verejné zasadnutie a nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu, odvolačný súd podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, avšak v prítomnosti jeho obhajcu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že orgány činné v trestnom konaní nepreukázali obžalovanému, že úmyselne prechovával psychotropné látky nájdené na mieste. Nesporne sa jeho DNA nachádzala na krabíčke, avšak s istotou nemožno určiť, že sa skutok stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku. Preto navrhol, aby odvolačný súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí odvolanie navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného O. X. je nedôvodné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobe tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a svoje rozhodnutie aj zákonným spôsobom odôvodnil. Reagujúc na odvolaciu námietku obžalovaného ohľadne nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade so zákonnými požiadavkami, keď v ňom uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Preto je odvolacia námietka obžalovaného nedôvodná.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 22.11.2021 na O. X. obžalobu pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného, svedkov W. O. a Y. V., podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka O. N., podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecké posudky Kriministického a expertízneho ústavu PZ z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy, z ktorých odvolací súd poukazuje najmä na zápisnicu o obhliadke miesta činu a evidenčnú kartu vodiča obžalovaného.

Obhajoba obžalovaného na hlavnom pojednávaní spočívala v tom, že na mieste činu v čase skutku nebol, v tom čase bol v práci u pána V., kde pracoval ako záhradkár. K nájdenej DNA uviedol, že táto

sa tam mohla nájsť, nakoľko k O. chodil fetovať. Danú vec, na ktorej sa nachádzalo jeho DNA, mohol držať u O. doma. Sklíčko mohol používať aj O., aj keď sa tam jeho DNA nenašla.

Aj odvolací súd dospel k záveru, že obhajoba obžalovaného bola vyvrátená vykonaným dokazovaním, a so spôsobom, ako súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané dôkazy, sa odvolací súd plne stotožnil. Vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná výpoveďami svedkov W. O. a O. N., zápisnicou o obhliadke miesta činu a závermi znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, ktoré poskytujú nepochybný záver o tom, že obžalovaný pri úteku z vozidla Opel Corsa vytratil červeno - čiernu plastovú krabičku, ktorá obsahovala o. i. psychotropné látky, ktoré boli zaistené pri obhliadke miesta činu v areáli spoločnosti Blachotrapez. Svedok W. O. uviedol, že na vozidle jeho matky ho viezol chalan, ktorého pozná pod menom O.. Viezol ho do Kostolišťa, a keď sa vracali, uvideli policajnú hliadku, na to O. zacúval do brány autoservisu a vyskočil z auta a utekal preč, a to asi preto, lebo nemal vodičák. Plastové červené puzdro, ktoré sa našlo pri aute, svedkovi nepatriło. Svedok O. N. popísal, ako videli motorové vozidlo s dvomi osobami, vodičom bol holohlavý muž s výrazným nosom, asi 35 ročný, bielej pokožky a mal oblečené biele tielko, pričom ani jedna z osôb nebola pripútaná bezpečnostným pásom. Preto sa so služobným vozidlom otočili a išli za uvedeným vozidlom. Keď sa otočili, vozidlo už stálo v areáli Blachotrapez. Pri motorovom vozidle stál spolujazdec a vodič sa pri aute už nenachádzal. Svedok však videl nejakú osobu utekať z areálu preč. Vozidlo malo otvorené dvere od vodiča a hneď pri týchto dverách ležalo malé plastové puzdro červeno-čiernej farby, cez ktoré bolo vidieť dovnútra, bola tam injekčná striekačka s obsahom neznámej bielej látky. Spolujazdec uviedol, že to nie je jeho, že je to asi vodiča, a že sa tam nachádza asi pervitín. Bolo zistené, že spolujazdcom bol W. O., ktorý im po zaistení a prevoze na Obvodné oddelenie PZ Malacky uviedol, že vodič vozidla bol obžalovaný. Na povrchu plastového obalu červeno - čiernej farby, injekčnej striekačky, sponky a črepu sa našla DNA obžalovaného.

Svedok W. O. príslušníkom PZ uviedol, že vodičom motorového vozidla bol obžalovaný, pričom vodiča vozidla opísal aj svedok N. ako holohlavú osobu s výrazným nosom a bielou pokožkou, čo korešponduje s výzorom obžalovaného. Obžalovaný mal v čase skutku zadržaný vodičský preukaz, čo podľa svedka O. bolo aj dôvodom jeho úteku pred policajnou hliadkou. Červeno -čierny obal, obsahom ktorého bola striekačka, sklíčko a sponka, bol nájdený priamo pri vodičovych dverách, a na povrchu týchto predmetov bola nájdená iba DNA obžalovaného. Injekčná striekačka obsahovala kryštalický materiál, o ktorom je na základe vykonaného znaleckého dokazovania zrejme, že sa jednalo o psychotropnú látku. Obhajoba obžalovaného, že v čase skutku bol v práci u svedka V., bola vyvrátená jednak vyššie uvedenými dôkazmi, ale aj výpoveďou svedka V., ktorý túto obhajobu obžalovaného nepotvrdil.

Uvedené dôkazy aj podľa odvolacieho súdu vylučujú akýkoľvek iný záver než ten, že vodičom vozidla bol obžalovaný O. X., ktorý pri úteku z vozidla vytratil červeno - čierny obal, v ktorom sa nachádzali o. i. psychotropné látky. Je racionálne vylúčené, aby sa drogy s DNA obžalovaného nachádzali pohodené na verejnom priestranstve práve v čase, kedy sa na danom mieste nachádzalo vozidlo, ktorého vodič po spozorovaní políciou z vozidla utiekol, a toho vodiča menom a opisom identifikoval spolujazdec rovnako ako policajt, ktorý ho tesne pred útekem z vozidla videl, a aby súčasne týmto vodičom nebol obžalovaný, ktorý by nájdené drogy držal v ruke na inom mieste a v inom čase. Takáto úvaha je nereálna až absurdná.

Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď neuveril obhajobe obžalovaného a túto neakceptoval. Na základe vyššie rozvedených úvah ani odvolací súd nevzhladol žiadne rozumné pochybnosti o tom, že ku skutku došlo tak, ako je uvedené v obžalobe, a to na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a jednoznačne usvedčujú obžalovaného. Súd prvého stupňa svoje hodnotiace úvahy dostatočne rozviedol a ustálenie skutkových okolností vyčerpávajúco a presvedčivo odôvodnil, a preto odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, bez potreby ho znova opakovať.

Reagujúc na odvolaciu námietku obžalovaného ohľadne čítania výpovede svedka O. N. na hlavnom pojednávaní odvolací súd uvádza, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že súd prvého stupňa prečítal výpoveď tohto svedka z prípravného konania podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, t. j. s výslovným súhlasom obžalovaného, preto odvolací súd nezistil, že by v tomto smere súd prvého stupňa pochybil, a že by došlo k porušeniu práva obžalovaného na spravodlivý proces.

V súlade so zákonom uznal súd prvého stupňa obžalovaného vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi

podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, pretože z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že obžalovaný prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku.

Odvolací súd nevzhladol pochybenia ani vo výroku o treste napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Aj odvolací súd zistil u obžalovaného prirážajúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Trestného zákona, táto vyplýva z početných odsúdení obžalovaného za úmyselnú trestnú činnosť pred spáchaním v súčasnosti postihovaného trestného činu. V zhode so súdom prvého stupňa odvolací súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona. Pomer počtu poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností je v jeho prípade 0:1.

Pri úvahách o druhu trestu aj odvolací súd dospel k záveru, že osoba obžalovaného, ktorý sa opakovane dopustil trestnej činnosti, aktuálnej v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a po opakovanom výkone nepodmienečných trestov odňatia, neumožňuje uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z registra trestov obžalovaného vyplývajú evidentné sklony k páčaniu trestnej činnosti a nemožno predpokladať, že ochranu spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou zo strany obžalovaného možno docieľiť miernejším trestom nespojeným s odňatím slobody.

Na základe týchto skutočností je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému plne opodstatnené a odráža nielen možnosti jeho nápravy a morálne odsúdenie páchatela, ale aj požiadavky generálnej prevencie. Uloženie takéhoto druhu trestu zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Správne postupoval súd prvého stupňa, keď prihliadajúc na počet a povahu poľahčujúcich a prirážajúcich okolností uložil tomuto trest na spodnej hranici trestnej sadzby uvedenej v § 171 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je v jeho prípade 1 rok až 3 roky. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa prihliadal najmä na okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestného činu, jeho charakter ako aj na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný, ale aj na množstvo zaistenej drogy, a dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 1 rok je primeraný povahe trestnej činnosti, možnostiam nápravy a potrebe represie obžalovaného.

Zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.